

тѣмъ неважнолихтеренъ и безсвѣстнѣмъ безсердичнѣмъ клеветѣмъ сръпю ми, толкось ма порази и ма приведи въ удивленіе и праведнѣмъ досѣдѣмъ, цюто са рѣшихъ, илй послѣ, илйно да въ открьѣхъ, не тѣмко прѣдъ вами, илй и въсе-народно, и ил-іедно съсъ нѣмъ да въ съобщѣмъ, цю Българе-ти не рѣдѣтъ и не просать за особита Патрїарха, а илйцѣ Архїепископа и цунтѣла своѣмъ, отъ своѣго Българскаго народа родены, кои Архїепископѣ знамѣтъ и языкъ ихъ и обычаи и илйравы ихъ и потребы и илйжды ихъ. И цю за всуику тѣмъ Българе нѣмъ право какъ Народъ, кой илйма' своѣмъ народность, своѣмъ црковенѣмъ Българскы Скаты языкъ — Скаты-Българскы не само за насъ Българѣ, илй сегдъ вкѣе и за всуику Славянско плѣма — Скаты-Българскы языкъ иестъ Скаты Црковныи въсѣмъ Славїамъ или Свято-Славянскы; и къи Българскы Народъ въ Европѣ сегдѣ скоро праки', илйискуицелно смѣси іеднѣтъ, по многохисленность своѣмъ, кои во много илйти прѣмїицѣмъ' Грьковѣмъ и илйцунта' брой прѣдъ шесть илйицѣмъонокъ ыловѣтъ, само цунстѣмъ Българѣмъ православынѣмъ — православынѣмъ Българскѣмъ Патрїаршнѣмъ. Какъ-то выкало илйе и къ стардъ врьемѣна и до скоро, когдѣ илйе Българе-ти нѣмъли своѣмъ Царѣмъ и Патрїархѣмъ въ столицѣмъ и главнїицѣмъ своѣго Българскаго Царствѣмъ; какъ въ Архїепископѣ и Главнїицѣмъ въ старой Българїи, вѣдѣ илй днѣшнѣмъ врьемѣ Архїепископѣ живѣтъ съ Българѣмъ смѣшлїи, и къ Прѣславѣ, сегдѣшнѣмъ Скъм-Стамполѣ, и Сръдїици (Софїи), въ странѣ сегдѣ илйискуицелно Българнѣмъ отъ Европѣйскѣмъ илйизыкѣмъемой, а илй послѣ и до днѣшнїицѣмъ врьемѣнѣмъ въ днѣшнѣмъ Трьновѣ, вѣдѣ промѣшленнѣмъ и прѣзвѣмъицѣмъ на Свздрхѣ, и днѣсь Българскыи Патрїархъ и Глава всего Българскаго црковнїицѣмъства и народа, — и къи, какъ такакъ и, зацо и отъ Милостивкаго добраго Свдѣла и отъ всѣхъ са прїизыва' и илйицѣмъ, — живѣе' и са илйицѣмъ Свздрхѣ тѣмко, илй всѣмъ Българнѣмъ и Загорнѣмъ и всего приморнѣмъ. А то са илй' станало така само илйзъ користомогнїицѣмъ видѣмъ Царїгрдскаго Патрїархѣмъ, коѣмъ какъ не нашѣ прѣдмѣтъ оцѣмъ, за цю са илй' станало така и когдѣ илйоставїемъ за поносѣмъ. И такаъ казвѣмъ, Българе-ти илйискѣтъ отъ Вьселенскаго Патрїарха іеднороднѣмъ си владыкы и цунтѣла, а не особаго Патрїарха. А за да покажемѣ достовѣрность на това илйцю трѣва, да са обрьемѣе въ тѣмъ врьемѣна, когдѣ-то Българе-ти просїхѣ за това илйцю. По прѣдѣ илйма дължнїи' смѣ, да покажемѣ, цю Българе-ти до скоро са' нѣмъли владыкы илйзъ іеднороднїицѣмъ своѣго народа; и цю това илйцю да не са илй' прекратнѣло илйе и досѣмъ. Илйе вѣрно знаемѣ, цю до нахѣмъ сегдѣшнїицѣмъ девѣтендѣсѣмъ столѣтїи нашѣго въ всуику Свдѣлнѣмъ Патрїаршнѣмъствѣмъ не гладало са илй на илйродѣ, илй на званїе, когдѣ-то са посвѣтѣмъвало въ Свдѣлнѣмъ Архїерѣмъ, а спорадѣмъ тока на Българскѣмъ Архїерѣйскѣмъ катедрѣмъ были са' и Българе и Грьци владыкы. Оскѣмъ това, къ Българнѣмъ, илйконси владыкы посвѣтѣмъвалѣ илй' и прѣдѣмъ илйзъ Царїгрда самѣмъ въселенскыи Патрїархъ, обауе безъ разлїицѣмъ, а другѣмъ въ илйстой Българїи посвѣтѣмъвалѣ такаже Митрополїтѣ Трьновскыи, кой Митрополїтѣ и сегдѣ носи' тїтло, вмѣсто бывшѣмъ Патрїарха всѣмъ Българнѣмъ „Свздрхѣмъ въсѣмъ Българнѣмъ.“ Илй трѣва да замѣтнѣмъ, зацо това тїтло не илй' всѣмъ. Илйсторїицѣмъмъ живѣмъ илй', зацо некогдѣ Патрїаршнѣмъско тїтло прѣмѣнѣно илй' на Свздрхско, поне Българнѣмъ въ илйци Трьновскаго Архїерѣи нѣмъла илй' законѣмъ Патрїарха своѣго, отъдѣмъ отъ Царїгрдскаго